

Ina Krajger (18) dijakinja

Dvojezičnost

Vse se vrti v krogu. Vedno iste teme, iste diskusije. Nikoli niso zadovoljni. Naj bodo veseli, da sploh smejo biti tukaj. Ampak ne, vedno več hočejo, celo še več dvojezičnih krajevnih tabel. Dost' imam! Moja deželami je preveč važna, da bi jo prepustil svetovljanskim liberalcem. Vsi preponosni, da bi priznali svoje napake, ampak vedno kažejo s prstom na nas. Ja, na cesto bomo šli, kričali za našo Avstrijo, ampak NE, mi nismo patrioti. Vse, samo to ne.

10. oktober, koroške zastave skoraj na vsakem vrtu. Ampak NE, problem nismo mi. Vi begunci, vi azilanti, vi slovenske svinje – problem ste vi. Naučite se vendar nemško, v Avstriji se govori nemško. Saj nam boste vse vzeli, nemški jezik, našo identiteto, celotno življenje. Kaj delate z našo Avstrijo?

Naša lepa, dobra Avstrija, bila bi največja groza, če bi te delili.

Saj smo boljši kakor drugi, naša avstrijska kri nas drži skupaj, da smo močnejši.

Vse se vrti v krogu. Vedno iste teme, iste diskusije. Jaz sem manj, ker znam jezik več. Saj hočemo vsi samo enakopravnost.

JAZ hočem vendar samo enakopravnost. Občutek varnosti, če v javnosti govorim slovensko. Da me ne bodo zmerjali in dajali občutek, da sem s svojim jezikom ljudem v napoto. Pritisk, da se moram povsod prilagajati, da bo vsem drugim lažje. Želim samo, da bodo koroške Slovence in Slovenke zaznavali in jih akceptirali. Po toliko letih upora in po tolikih demonstracijah se še vedno ni nič spremenilo. Toliko problemov je, mi pa še vedno diskutiramo zaradi enega jezika več. Dvojezične krajevne table nikogar ne bolijo, nas vendar ni vedno več, temveč vedno manj. Zato kot manjšina držimo skupaj, ker je slovenščina enostavno super.